

Vlaamse Reguleringsinstantie
voor de Elektriciteits- en Gasmarkt

Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt
North Plaza B | Koning Albert II-laan 7 | B-1210 Brussel
Tel. +32 2 553 13 53 | Fax +32 2 553 13 50
Email: info@vreg.be
Web: www.vreg.be

Mededeling van de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt

van 25 maart 2003

met betrekking tot de doorrekening van openbaredienstverplichtingen en andere
vergoedingen en heffingen door de leveranciers

In de vrijgemaakte markt moeten de energieleveranciers voldoen aan een aantal openbaredienstverplichtingen. Deze verplichtingen zijn van sociale, technische en ecologische aard. Eén van de ecologische openbaredienstverplichtingen is het inleveren bij de VREG van een aantal groenestroomcertificaten¹, die moeten bewijzen dat de leverancier zijn bijdrage leverde aan de doelstelling om een bepaald deel van de stroom uit hernieuwbare energiebronnen te betrekken. Indien de leverancier niet over deze certificaten beschikt, moet hij een boete per ontbrekend certificaat betalen.

De VREG heeft signalen opgevangen dat bepaalde leveranciers bijkomende vergoedingen om kosten te dekken die een gevolg zijn van de wettelijke verplichting om groenestroomcertificaten voor te leggen, contractueel doorrekenen aan de eindafnemer.

Indien de leveranciers alle kostprijselementen die verband houden met de openbaredienstverplichtingen – ook de boetes – zonder meer contractueel kunnen doorschuiven naar de afnemers, moeten zij geen enkele moeite doen om te voldoen aan de openbaredienstverplichtingen. De bedoeling van het voldoen aan een openbaredienstverplichting in plaats van het betalen van een boete, is het zo laag mogelijk houden van de kostprijs voor de eindafnemers.

Het doorschuiven van boetes door de leveranciers is niet conform de bedoelingen van de Vlaamse regelgever. Het onttrekt de weerslag van de openbaredienstverplichtingen die aan de leveranciers opgelegd werden volledig aan de marktwerking.

De VREG is daarom van oordeel dat de eindafnemer een duidelijk inzicht moet krijgen in de structuur van de all-in prijs. Dit kan bereikt worden door de energiefactuur uit te splitsen in maximaal drie delen:

1. de energiekost (actor = leverancier)

Deze moet naast de "sourcing"-kost (productiekost of aankoopkost) ook de doorrekening van de kosten verbonden aan het voldoen van de openbaredienstverplichtingen omvatten, o.a. de aankoop van groenestroomcertificaten of de kostprijs die de leverancier draagt door het betalen van de boetes. Indien de leveranciers deze kosten verbonden aan het vervullen van de openbaredienstverplichtingen op voorhand moeten incalculeren in de energieprijs, zullen ze door de afnemers o.a. beoordeeld worden op de efficiëntie waarmee ze deze verplichting vervullen. M.a.w. een efficiëntere invulling van de openbaredienstverplichtingen levert een concurrentieel voordeel op, doordat een lagere energieprijs, en dus een lagere totaalfactuur, kan aangeboden worden.

2. Vervoerkost (gereguleerde kostprijselementen; actoren = transmissie-/vervoernetbeheerder en netbeheerders)

Deze tarieven worden goedgekeurd door de CREG en worden apart vermeld.

3. Bijdragen en heffingen (actor = overheid)

De bijdragen en heffingen worden apart vermeld. Zij omvatten uitsluitend de belastingen en retributies, opgelegd door de federale, Vlaamse, provinciale en /of gemeentelijke overheden, die geheven worden op de door de afnemer verbruikte hoeveelheden energie.

Op de onderdelen 2 en 3 van de energiefactuur kan dus niet geconcurrereerd worden.

¹ Certificaten voor elektriciteit opgewekt uit zonne-energie, windenergie, biomassa, biogas, waterkracht, ...

Een eindafnemer die een contract afsluit waarbij hij instemt met een doorrekening achteraf van de kosten, blijft hierdoor bij het afsluiten van dat contract in het ongewisse met betrekking tot de totale omvang van zijn energiefactuur.

Indien de doorrekening van de kosten verbonden aan het vervullen van de openbaredienstverplichtingen voorzien is in de huidige contracten, is deze gang van zaken op het ogenblik niet aan te vechten. Ook in de algemene voorwaarden van de standaardleveranciers werd deze doorrekening voorzien. In het huidige regelgevende kader kan dus niet opgetreden worden tegen de vastgestelde praktijk van achteraf doorrekenen van kosten en boetes, verbonden met openbaredienstverplichtingen.

In afwachting van regelgevende stappen in deze is het dus als eindafnemer interessant om kritisch om te gaan met offertes en contractvoorstellen en uit te pluizen welke vergoedingen door de leverancier kunnen en/of zullen worden doorgerekend.

Belangrijk is de transparantie, de duidelijkheid, de vergelijkbaarheid en de eenvoud voor de eindafnemer van de informatie vermeld in offertes, contractvoorstellen, ...

Vermijdt in ieder geval een contract aan te gaan dat geen volledig inzicht biedt in de kosten die u aangerekend kunt krijgen.

Dit vermijdt dat u voor onaangename verrassingen staat bij de eindafrekening!

De contracten die de leveranciers sluiten voorzien ook dat *nieuwe* belastingen, heffingen, retributies en toeslagen die betrekking hebben op energie-elementen en toeslagen om de werkingskosten van de reguleringsinstanties te dekken, contractueel ten laste gelegd worden van de afnemers. Deze nieuwe kosten mogen vanzelfsprekend wel bijkomend worden doorgerekend op het moment dat ze worden ingevoerd.